

Cor de Noies de l'Orfeó
Català
—*Primfila, primfila*

La Casa dels Cants

Diumenge, 10 de novembre de 2024 – 12

h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Amb la col·laboració de:

**ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Maria Mauri, piano

Raquel Gualtero, ballarina

Anna Romaní, direcció escènica

Montserrat Meneses i Sendrós, directora

Antón García Abril (1933-2021)

Tres acuarelas aragonesas

Acuarela de la plaza blanca

Acuarela de la lluvia sobre el lirio

Acuarela del azul y de la piedra

Frederic Mompou (1893-1987)

(arranjament de **Jordi Domènech** (1967))

Damunt de tu només les flors

Josep Ollé i Sabaté (1987)

El comte de l'Orange

Josep Vila i Casañas (1966)

Cançó de finestra

La ploma de perdiu i el cirerer – Blanca Costa, solista

Fernando Marina (1966)

Tres canciones sobre textos de Federico García

Lorca

La guitarra

El silencio

Paisaje

Anna Campmany (1994)

Cançó de bressol – Yasmin El Farhi, solista

Marc Timón (1980)

Les trompetes de la mort – estrena

Irene Plass (1996)

El mariner

Josep Ollé i Sabaté

La filadora

Alvaro Metzger (1991)

En Pere Gallerí

Aquest concert té una durada de 65 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Palau Digital.

#coral #patrimonicatalà

Poema

Batall

Han denegat la falla i el miracle,
i el dir batega com un calze ardent.
Res no detura l'àliga que ens guaita
ni el capitell que explica el bé i el mal.
Seguim el traç dels rostres més antics,
dels campanars romànics i les busques
que mouen les estrelles avials.
La nit, la por? O les obscures súplices
de qui abandona el setge més roí?
Som ben menuts. I ens volten infinits.
La grandesa és un cor de veus minúscules.

Lluís Calvo

Del llibre *L'espai profund*.

Barcelona: Edicions Proa, 2020.

Comentari

Primfila, primfila, de la cançó popular *La filadora*, és un espai per celebrar la condició inherent a la música de teixir complicitats amb les altres arts d'una forma tan natural com suggeridora. Convida l'oient a imprimir les emocions que li evoca el conjur entre la música, la poesia i la dansa, “*un trenat entre autoria i tradició, entre intèrprets i compositors, entre escenari i platea*”, en paraules de Montserrat Meneses.

La proposta presenta una clara simetria, amb *Les trompetes de la mort* de Marc Timón com a clímax central. Amb lletra d'Irene Solà (*fo canto i la muntanya balla*) –i encàrrec del Palau– es presenta avui en la versió per a piano. La peça ens transporta a un univers de misteri on el traspàs és un enigma que tothom haurà de travessar.

El concert enfila l'agulla amb un tríptic d'Antón García Abril, *Tres acuarelas aragonesas*, que parla de tres places de tres ciutats: Saragossa, Osca i Terol. Una obra que transita de la melangia a la jovialitat i la tendresa de forma molt fidel al text. La segueixen obres originals de Frederic Mompou i Josep Vila, i arranjaments de cançons populars, també de Vila i Josep Ollé. De la serenitat i el dolor sobre una mort tràgica a *Damunt de tu només les flors*, les veus ens transportaran al desig amorós de *Cançó de finestra* i *La ploma de perdiu i el cirerer* (tradicional catalana) de Vila, de gran claredat harmònica, passant per *El comte de l'Orange* d'Ollé, ple de senzillesa i lluminositat.

Les *Tres canciones sobre textos de Federico García Lorca* de Fernando Marina s'esforcen per il·lustrar lúcidament els poemes. Peces curtes, molt intenses i evocadores. La resta són arranjaments de cançons populars escrites per compositors joves, com la *Cançó de bressol* d'Anna Campmany, *El mariner* d'Irene Plass i *En Pere Gallerí* d'Àlvaro Metzger, que desprenen tendresa i una evocadora esperança, amb certa lleugeresa harmònica que deixa lluir cada corda amb delicadesa sonora.

Un concert sense artificis, de sonoritat neta i plena de brillantor, teixit amb amor i compromís amb la tradició i la modernitat musical catalana. La dansa de Raquel Gualtero aportarà encara més *poiesis* als versos subjacents a la música, enaltida per la direcció escènica d'Anna Romaní i el piano de Maria Mauri, sota la direcció de Montserrat Meneses.

Palau de la
Música Catalana
Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Biografies

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Fundat l'any 2000 per Lluís Vilamajó, està integrat per quaranta-dues joves de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals es van iniciar als cors infantils de l'Orfeó Català. Montserrat Meneses n'és la directora i Maria Mauri la pianista. La frescor, ductilitat i tendresa de les seves veus confereix un so atractiu i especial als concerts. Però el treball del Cor de Noies va més enllà de l'àmbit vocal i s'aventura amb èxit en noves experiències que exploren altres àmbits, com la incorporació d'elements escènics.

Ha treballat amb els directors J. Busto, P. Ll. Biosca, X. Puig, M. Minkowski, E. van Tiel, M. Valdivieso, N. Huynh, J. Nott, A. Salado, G. Dudamel i Z. Mehta, i ha col·laborat amb l'Orquestra Franz Schubert Filharmonia, OBC, Vespres d'Arnadí, Les Musiciens du Louvre, Orquestra Simfònica del Vallès, JONC, Gustav Mahler Jugendorchester, Mahler Chamber Orchestra i Orquestra Filharmònica d'Israel. També ha col·laborat amb la cantant Noa, la companyia basca KuKai Dantza en l'espectacle *Erritu* (2020) i amb la companyia australiana de circ contemporani Gravity and Other Myths en l'espectacle *The pulse* (2023).

Ha actuat a diverses poblacions d'Espanya, Alemanya, França, Eslovènia, el Canadà, Irlanda i Àustria. El 2005 va ser premiat al Festival de Cantonigròs. Ha enregistrat dos CD, *Viatjant...* i *Germinans*. La temporada 2016-17 va participar en el Projecte Heimat, amb el Mädchendor Hannover, sota la direcció de Simon Halsey. El juliol del 2018 va actuar per primera vegada al festival Grec interpretant l'òpera *El monstre al laberint* de J. Dove, juntament amb els cors de l'Orfeó Català i la JONC. El 2019 va debutar a la Philharmonie de Berlín, convidat al projecte coral Vocal Heroes de la Berliner Philharmoniker, sota la direcció de Simon Halsey. El mateix any va actuar al Festival de Peralada i a l'Auditori de Barcelona, i va ser finalista al concurs de cors *amateurs* Let the Peoples Sing. Va estrenar *Les trompetes de la mort* de M. Timón, amb l'OSV, i l'espectacle *La vie en rose*, amb direcció escènica de Dani Coma (temporada 2020-21), així com *La victòria de la dona lluna* de Ferran Cruixent (temporada 2021-22). El juliol del 2022 estrenà al Palau l'espectacle centrat en l'*Stabat Mater* de Pergolesi, amb Vespres d'Arnadí i direcció escènica de Marc Rosich, inclòs al Grec Festival de Barcelona.

Del 2023 destaca la inauguració del Grec amb l'espectacle *The pulse*, amb la companyia australiana de circ contemporani Gravity and Other Myths, i la gira internacional posterior (del 5 de juliol a l'1 d'agost, amb un total de tretze funcions): Complètement Cirque Festival de Mont-real (Canadà), Festival Theatre de Kingfisher (Galway, Irlanda) i Festival La Strada de Graz (Àustria). També cal destacar la interpretació al Palau d'*Its motion keeps* de Caroline Shaw i el *Pianto della Madonna* de Jordi Domènech, al costat dels cors convidats Exaudio, Aglepta i Nàiades, i de *La demoiselle élue* de Debussy, amb l'OBC, a l'Auditori, sota la direcció de Ludovic Morlot.

De la temporada passada (2023-24) va destacar el concert que el Cor de Noies va realitzar amb Lluís Vilamajó en el marc del projecte impulsat pel director de l'Escola Coral, Pablo Larraz, que compta amb Vilamajó com a director convidat habitual dels cors de la institució; el concert va incloure l'estrena absoluta d'una obra escrita expressament per Mariona Vila per a la formació. També va destacar el concert amb obres d'Ola Gjeilo, amb el mateix compositor al piano, al costat de l'Orfeó Català i cors de l'Escola Coral, i la participació a la Festa de la Música Coral.

D'aquesta temporada 2024-25 destaca el concert amb l'OBC a L'Auditori, dirigit per Gemma New, per interpretar *Els planetes* de Gustav Holst, i el concert amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i cors de Palau Vincles en l'estrena d'una obra d'Arnau Tordera. També cal destacar el concert amb el programa *Primfila, primfila*, dirigit per Montserrat Meneses; la participació en l'obra *The veil of the temple* de John Taverner, al costat de l'Orfeó Català i cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, i el concert amb cantaires del Cor Infantil de l'Orfeó Català, dirigits per Basilio Astúlez.

El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

Raquel Gualtero, ballarina

Ballarina i coreògrafa nascuda a Barcelona, va iniciar la seva formació a la Hogeschool voor de Kunsten, Amsterdam (Holanda), on es va especialitzar com a ballarina i va consolidar la seva carrera com a intèrpret. Durant tretze anys, va actuar per tot Europa col·laborant amb companyies de prestigi, com l'Scottish Dance Theater, Roberto Zappalà i Fabulous Beast, entre d'altres. El 2010 va guanyar el premi Injuve a la creació jove amb el seu primer solo, *Persona*.

Després de tornar a Barcelona, va col·laborar amb els artistes Àngels Margarit, Pere Faura, Àlex Rigola i Janet Novás. A partir del 2016 va començar camí com a creadora amb Brut, una peça que explora el silenci com a protagonista. Després d'un llarg procés d'investigació, que va incloure presentacions en diversos festivals i centres de creació, el seu treball va cristal·litzar amb la peça *Panorama*, presentada al Mercat de les Flors el 2023.

El 2024, va estrenar la peça *site-specific 360°*, que segueix aprofundint en la seva investigació artística. Aquesta investigació veurà la seva fase final en la peça *Complete revolution*, que s'estrenarà al Grec 2025.

Anna Romaní, direcció escènica

És ballarina, coreògrafa, pedagoga i investigadora de la dansa. Des de ben jove va rebre una formació artística pluridisciplinària, però s'ha consagrat plenament a la dansa. Titulada en interpretació de la dansa contemporània i coreografia per l'Institut del Teatre de Barcelona, la seva ciutat natal, s'especialitzà en Renaixement i Barroc amb els millors mestres internacionals. És ballarina de les companyies franceses Ensemble Donaires (A. Yepes), L'Eventail (MG. Massé) i Outre Measure (R. Joly). Com a creadora, destaquen els seus diversos concerts escenificats amb els grups Diatessaron, Forma Antiqua, Ensemble Santenay, Il Profondo, La Sonorosa, Divina Mystéria, Mensa Sonora o Vespres d'Arnadí. És coreògrafa i membre fundadora d'Els Pirates Teatre (actuals gestors del teatre El Maldà) i, juntament amb Marc Riera, de la companyia Xuriach, fan recerca i propostes artístiques sobre músiques i danses antigues que han quedat formant part de la nostra tradició. Treballa sovint per a esbarts i per a cors, *amateurs* o professionals, com els del Palau de la Música Catalana. Com a pedagoga s'interessa pel mètode Orff seguint l'exemple de Verena Maschat. Tant a les classes per a nens, com per a adolescents o adults, cos i música hi són sempre presents i de manera integrada. En el camp de la recerca en dansa antiga, està implicada en projectes amb Ana Yepes, Florence d'Artois, Anne Cayuela, Carles Mas i Raül Sanchis Francés.

Maria Mauri, piano

© Fabián Suspensivo

Nascuda a Vic (1991), estudià piano i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya. Completà la seva formació a la Guildhall School of Music and Drama de Londres, on cursà un màster en l'especialitat de pianista col·laboratiu. Estudià amb els professors Vladislav Bronevitzky i Nelly Ben-Or (piano), Johan Duijck i Josep Vila i Casañas (direcció coral), Salvador Brotons (direcció orquestral), i Pamela Lidiard, Andrew West i Francisco Poyato (lied). També ha rebut classes de cant i té una gran passió pel món vocal, que l'ha empesa a especialitzar-se en el repertori vocal i coral.

Ha acompanyat nombroses corals del país: Cor Madrigal, dirigit per Pere Lluís Biosca; Cor Jove Nacional de Catalunya, amb els directors Lluís Vilamajó, Mireia Barrera i Catherine Simonpietri; Cor Bruckner Barcelona, dirigit per Júlia Sesé, i Capella Nacional de Catalunya, amb direcció de Lluís Vilamajó-Jordi Savall, entre d'altres. Igualment, ha tocat en recitals de lied i òpera amb els cantants Josep-Ramon Olivé, Enric Martínez-Castignani, Núria Vinyals o Kathryn Smith. Ha actuat en festivals i sales d'arreu del territori català, a Anglaterra i a França. Ha treballat al Conservatori del Liceu com a pianista de repertori vocal.

Ha estat guardonada amb diversos premis i beques: Fundació Victoria de los Ángeles, Guildhall Scholarship Awards i Beca Anna Riera, i ha participat en l'enregistrament del disc *Pau & Victòria*.

Actualment combina la seva activitat professional com a pianista del Cor de Noies de l'Orfeó Català, dirigit per Montserrat Meneses, amb l'activitat com a directora, cantant i docent: des del 2019 és professora de piano clàssic al Taller de Músics ESEM, i és també directora titular dels cors de cambra Noctes i ARSinNOVA. D'altra banda, canta en formacions vocals, principalment de música antiga i música contemporània, com ara Companyia Musical o Marina Herlop.

Montserrat Meneses i Sendrós, directora

© Cesc Rovira

Nascuda al Vendrell (1973), és directora de cors i pedagoga musical. Va estudiar a l'Escola Municipal de Música Pau Casals del Vendrell i als conservatoris de Tarragona i Badalona. Es va formar com a directora coral amb els mestres Manel Cabero, Josep Prats, Josep Vila, Mireia Barrera, Pierre Cao, Laszlo Heltay i Johan Duijck.

Ha dirigit diversos cors arreu del país, entre els quals destaquen Joves Veus i Orfeó del Vendrell, Coral Allegro i Coral Genciana de Barcelona, Coral Regina de Manlleu i Cor de Cambra de la Diputació de Girona.

Pel que fa al vessant pedagògic, és professora de cant coral a l'EMMPAC del Vendrell, ha estat professora de direcció coral a l'SCIC i a la FCEC i professora associada a la Universitat Rovira i Virgili. Ha impartit cursos i tallers de direcció coral i pedagogia del cant coral per tot el territori.

Durant deu anys ha estat codirectora del programa Cantània de l'Auditori de Barcelona i en fa quinze que és codirectora i directora artística del programa Canta Gran, projecte coproduït per L'Auditori i l'Ajuntament de Barcelona i que recentment ha rebut el Premi Anselm Clavé al millor projecte de transformació social.

Actualment dirigeix el Cor Zóngora i el cor Veus Blanques de l'EMMPAC del Vendrell –tots dos fundats per ella–, la Coral Cantiga de Barcelona i el Cor de Noies de l'Orfeó català.

Textos

Antón García Abril (1933-2021)

Tres acuarelas aragonesas

Text de Magdalena Lasala (1958)

Acuarela de la plaza blanca (a Zaragoza)

El viento peina sobre el agua del río los colores del atardecer,
hay dibujada una cara en la plaza
y miles de palomas blancas quieren a mis manos volver.

Acuarela de la lluvia sobre el lirio (a Huesca)

Tintinea la lluvia sobre el lirio que ya extendió su morado color,
llueven gotas como pájaros llamando sonrientes al sol,
y un arco de siete pinceles llega hasta el valle como si fuera una
dulce canción.

Acuarela del azul y la piedra (a Teruel)

Infinitos azules en el aire, arde el sol jugando con el verde,
miles de piedras se bañan en las fuentes esperando que la noche
llegue
y entonces revelaré a las estrellas el secreto que me contaron las
flores.

Frederic Mompou (1893-1987)

(arranjament de Jordi Domènech (1967))

Damunt de tu només les flors

Text de Josep Janés (1913-1959)

Damunt de tu, només les flors.
Eren com una ofrena blanca:
la llum que daven al teu cos,
mai més seria de la branca.

Tota una vida de perfum
amb el seu bes t'era donada.
Tu resplendies de la llum
per l'esguard clos atresorada.

Si hagués pogut ésser sospir
de flor! Donar-me com un llir
a tu, perquè la meva vida

s'anés marcint sobre el teu pit.
I no saber mai més la nit
que al teu costat fora esvaïda.

Josep Ollé i Sabaté (1987)

El comte de l'Orange

Tradicional catalana

—On va el comte de l'Orange,
a on va tan de matí?

—Vinc a veure missenyora,
que set anys que no l'he vist.

—La vostra senyora és morta,
que jo l'he vista morir;
tres-centes monges hi havia,
ajudant-la a ben morir.

El dia del seu enterro
sant ofici varen dir;
cremaven més de cent ciris,
que l'altar feien lluir.

En ser l'hora de l'oferta
set atxes vaig oferir;
set atxes i set paneres
per son ànima enriquir.

Cantaven més de cent monjos,
de los més rics monestirs;
ploraven més de cent dames,
les més nobles de per 'qui.

Cent cavallers hi havia,
vestits de seda i setí;
semblava un ofici d'àngels,
d'àngels i de serafins.

Les campanes d'aquest poble
tot ho feien retrunyir;
enterraren missenyora
al peu del gran monestir.—

Ell hi corre i no reposa,
ja és al peu del monestir;
ja s'arrenca de l'espasa
i la llosa ha fet obrir.

—Alça't, alça't, missenyora,
que ton marit és aquí.
—Com m'alçaré, lo bon comte,
si dreta no em puc tenir?

Com m'alçaré, lo bon comte?
Set anys ha que jec ací.
Com m'alçaré, lo bon comte?
Tinc el cos a mig podrir.

Casa't, el comte l'Orange,
i no quedis pas per mi;
i si Déu et dona filles
posa'ls-hi lo nom de mi.

Que així, quan les anomenis,
et recordaràs de mi:
fes-los-hi dir el parenostre,
al vespre i al de matí.

Josep Vila i Casañas (1966)

Cançó de finestra

Poema de Miquel Desclot (1952)

Quan arribis pel bosc i te m'acostis
t'ompliré de safrà la cabellera
i et faré un davantal de farigola.

Quan te'n tornis per mar i te m'allunyis
et daré un mocador brodat amb cendra
i em faré un collaret amb els teus braços.

La ploma de perdiu i el cirerer

Poema de Miquel Desclot (1952)

Si n'hi havia tres ninetes,
que totes tres brodaven.
L'una era groga i l'altra verda,
i l'altra n'era vermelleta.
El fill del rei s'hi passejava
i els en demana un bri de seda.
–Què en voleu fer del bri de seda?
–El vull per fer una llaçadeta.
–Per què en voleu la llaçadeta?
–Per agafar una perdiueta.
–Perquè en voleu la perdiueta?
–Per arrancar-li una plometa.
–Què en voleu fer de la plometa?
–Una carteta.
–Què en voleu fer de la carteta?
–Vull enviar-la a l'amoreta.
Noies si voleu venir cireretes a menjar-ne
que jo en duc un cirerer, un cirerer d'espiades
amb la rigo-rigo, amb la rigo-raga,
que l'amor és fresca, fresca i regalada.
Roges són, que bonic faran al front
au mareta, vine aquí, para l'orellona xica.

Marc Timón (1980)

Les trompetes de la mort – estrena

Text d'Irene Solà (1990)

Som totes mares, som germanes.
La pluja ja ve de llocs i sap coses, la pluja ens fa créixer,
la pluja ens fa grans.
La terra com a una mare. No hi ha dolor si el dolor és compartit.
No hi ha pena si no hi ha mort.
Carn! Llum! Bosc! Mort!
No hi ha dolor si el dolor és compartit.
No hi ha dolor si el dolor n'és memòria.
Carn!
No hi ha dolor.
No hi ha dolor si ets un bolet.
Vingué el senglar, la boca fosca; la llengua grossa, les dents molles.
Carn! Llum! Bosc! Mort!
Va venir l'home i ens va arrencar.
Va venir el llamp i va matar l'home.
I van venir les dones i ens van recollir i cuinar.
Carn! Llum! Bosc! Mort!
No hi ha dolor!

Fernando Marina (1966)

Tres canciones sobre textos de Federico García Lorca

Poemes de Federico García Lorca (1898-1936)

La guitarra

Empieza el llanto
de la guitarra.
Se rompen las copas
de la madrugada.

Empieza el llanto
de la guitarra.
Es inútil callarla.
Es imposible
callarla.

Llora monótona
como llora el agua,
como llora el viento
sobre la nevada.

Es imposible
callarla,
Llora por cosas
lejanas.

Arena del Sur caliente
que pide camelias blancas.
Llora flecha sin blanco,
la tarde sin mañana,
y el primer pájaro muerto
sobre la rama.

¡Oh guitarra!
Corazón malherido
por cinco espadas.

El silencio

Oye, hijo mío, el silencio.
Es un silencio ondulado,
un silencio,
donde resbalan valles y ecos
y que inclina las frentes
hacia el suelo.

Paisaje

El campo
de olivos
se abre y se cierra
como un abanico.

Sobre el olivar
hay un cielo hundido
y una lluvia oscura
de luceros fríos.

Tiembla junco y penumbra
a la orilla del río.
Se riza el aire gris.

Los olivos,
están cargados
de gritos.

Anna Campmany (1994)

Cançó de bressol

Cançó tradicional balear

Horabaixa post el sol
plorinyava l'infantó;
no ploreu, angelet, no,
que ma mareta no ho vol;
no ploreu, angelet, no,
que ma mareta no ho vol.

No-ni-no, no-ni-no,
una engronxadeta pel nin petitó.
No-ni-no, no-ni-no
donau mama an el nin petitó.

Irene Plass (1996)

El mariner

Cançó tradicional catalana

A la vora de la mar
hi ha una donzella,
hi ha una donzella,
que brodava un mocador;
n'és per la reina,
n'és per la reina.

Quan en fou a mig brodar
li manca seda,
li manca seda;
veu venir un mariner
que una nau mena,
que una nau mena.

Mariner, bon mariner:
que en porteu seda?,
que en porteu seda?
De quin color la voleu,
blanca o vermella?,
blanca o vermella?

Vermelleta jo la vull,
que és millor seda,
que és millor seda.
Pugeu a dalt de la nau
triareu d'ella
triareu d'ella.

La donzella entra a la nau,
tria la seda,
tria la seda.
Mentre va mercadejant
la nau pren vela,
la nau pren vela.

Mariner, bon mariner,
torneu-me en terra
torneu-me en terra,
que a mi els aires de la mar
me'n donen pena.
me'n donen pena.

Josep Ollé i Sabaté

La filadora

Cançó tradicional catalana

Un pobre pagès
tenia una filla;
tenia quinze anys
i encara no fila.

Tra la ra la la ra,
primfila, primfila,
tra la ra la la ra,
primfila i se'n va.

La nit de Nadal,
que és nit d'alegria;
pren filosa i fus,
dona un tomb per vila.

Tra la ra la la ra,
primfila, primfila,
tra la ra la la ra,
primfila i se'n va.

N'encontra el galant,
el que ella volia
-D'on veniu, Joan?
-A on aneu, Maria?

Tra la ra la la ra,
primfila, primfila,
tra la ra la la ra,
primfila i se'n va.

-Què en farem del drap,
hermosa Maria?
-En farem llençols,
llençols i camises.

Tra la ra la la ra,
primfila, primfila,
tra la ra la la ra,
primfila i se'n va.

-Del que en quedarà
pararem botiga:
cap més no n'hi haurà
tan ben proveïda.

Tra la ra la la ra,
primfila, primfila,
tra la ra la la ra,
primfila i se'n va.

Alvaro Metzger (1991)

En Pere Gallerí

Cançó tradicional catalana

Com que ell és tan bon home,
en Pere Gallerí,
se'n duu tota la xeixa,
la xeixa de per 'quí.
Que la mort, que la vi,
marxant d'en Pere Gallerí,
com vares tururururú,
com vares tu morir.

Se'n puja dalt d'un arbre
per heure un francolí,
les branques eren guerxes,
se'n va tombar, tombí.
Que la mort...

Les noies de la vila
el troben al camí,
diuen un parenostre
que es 'cabi de morir.
Que la mort...

Que si se'n va a l'infern
mai més no en pugui eixir,
i si se'n va a la glòria
m'hi faci lloc a mi.
Que la mort...

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Nadal al Palau

Dissabte, 14.12.24 – 18.30 h

Sala de Concerts

La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon

Elionor Martínez, *soprano*

Ferran Albrich, *baríton*

Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria Coma i Pedrals,
directora)

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Salvador Brotons, *director*

J. Serra: *Puigsoliu*

J. Lamote de Grignon: *La Nit de Nadal*

S. Brotons: *Nadales catalanes*

Preus: de 25 a 58 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués–Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pepita Izquierdo Giralt – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

